

ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಪಟ್ಟಬಿಫೇಕೆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ತಾವು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ಇದಿಗ ಹೊಸ ಮದುಮಾಳಿತೆ ಸಿಗರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನೂತನ ಬರೋಡಾ ನೋಡಲು ನಿವೃ ಬರಬೇಕು. ದಿವಾನರ ಸಲಹೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಮ್ಮ ಬರೋಡಾವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಅರಮನೆಯ ಕಲಾಮಾರಿರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹಲವು ಹೌರಾಟೆಕೆ ವಿಹಾಸಿಕ ಚಿತ್ರಪಟಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ರಚಿಸಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಕಂಡೆಂದೇ.’

‘ಎಷ್ಟು ಪಟಗಳು ಬೇಕು?’

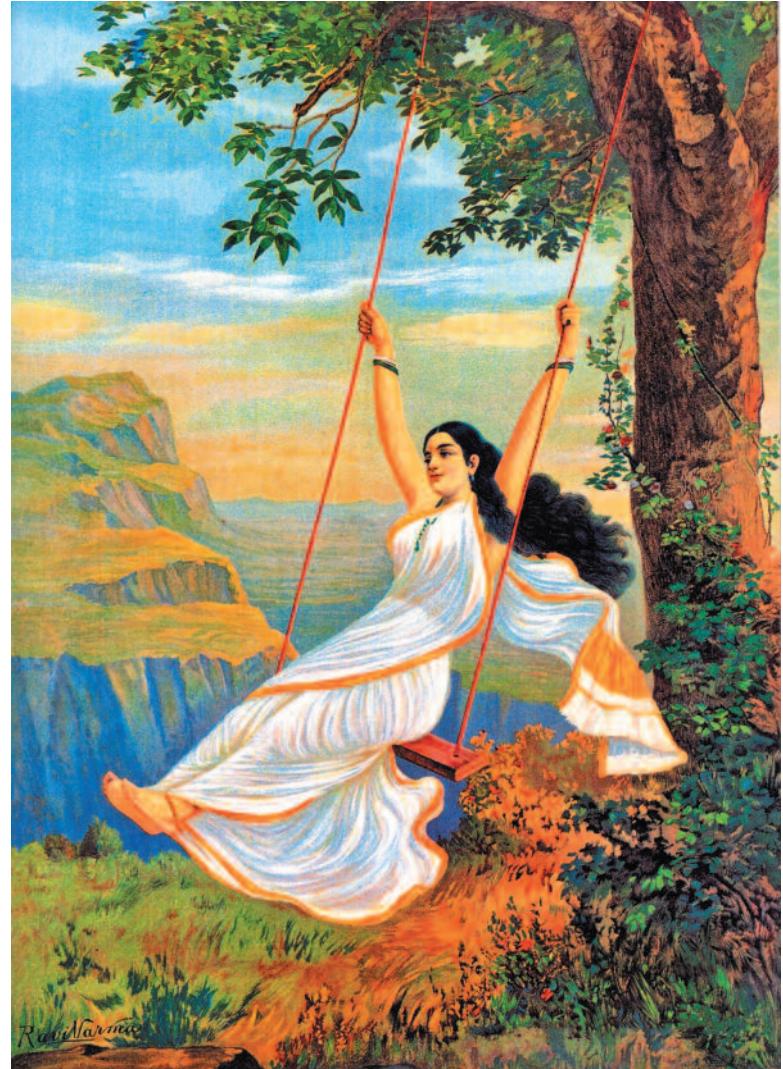
‘ಸುಮಾರು 12-14 ಆದರೆ ಶಾಕು’

‘ಅಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ, ಜನ ಸಹಾಯ ಎರಡೂ ಬೇಕು. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು.’

‘ಅದರ ವಿಚರ್ಚ ನನಗಿರಲಿ.’ ‘ಭೇ ಭೇ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಕಲೆಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹಣವೇಕೆ?’ ‘ನಿವೃ ರಾಜ ಕಲಾವಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತ್ತಿದ್ದೇ ಕ್ಷಮಿಸಿ’ ಎಂದೆ ನಸುನಗುತ್ತು.

ರವಿವರ್ಮರು ಬಯಸಿದಂತೆಯೇ ಅವರ ತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಮಥುರಾ, ಕಾಶಿ, ಅಯೋಧ್ಯೆ, ತಕ್ಷಿಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೋಗಿಬಂದರು. ನಂತರ ಕೀರ್ತಮಾನಾರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಸುಗಂಧ, ಕಮಲೆಯರಸು ರೂಪದರ್ಶಿಗಳನ್ನಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವನ್ನು ರಾಜವರ್ಮನ ನೇರವಿನೊಂದಿಗೆ ಬರೋಡಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಲಾಮಂದಿರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ರಚಿಸಿದರು. ಅವಗಳನ್ನು ಬರೋಡಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಮುನ್ನ ತಿರುವನಂತಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರವಿವರ್ಮ ಇಜ್ಞೆಪಟ್ಟಿರು. ಈಗ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಅರಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಡಲಾಗಿತ್ತು. ಏಳಾವಿಂ ತಿರುನಾಳರ ಕಾಲಾನಂತರ ಗುಲಂಗಿರುನಾಳ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ರವಿವರ್ಮರು ‘ರಾಜ’ ಬಿರುದನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಮತ್ತೆ ಅಸ್ಥಾನ ಕಲಾವಿದರನ್ನಾಗಿ ನೇಮುಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಾಸಾಶಾನ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು.

ರವಿವರ್ಮರು ಆಸೆಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ತಿರುವನಂತಪುರ ಹಾಗೂ ಬೋಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ನಂತರವೇ ಬರೋಡಾ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದು ಬಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರೆಂದು ನನಗೆ ಸುಧಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಈ ನಡುವೆ ದಿವಾನ್ ಮಾಧವರಾಯರು ಕಾಲವಾದಧ್ಯಾ ನನಗೆ ಬಲಗ್ಗೆ ಮುರಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಮತ್ತೆ ರವಿವರ್ಮರಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ‘ತಾವೇ ಶಿವಾದ್ವಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯ ಕಲಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡೆ.

ಚೋಕಾಲಿ ಬೇಕುವ ಹೋಪಿನಿ

ರವಿವರ್ಮ, ತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಬರೋಡಾದಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಅವರು ತಂಗಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ. ಹೊಸ ದಿವಾನರು ಅವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಜಾರ ವಿಕಾರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ನಾನು ಬರೋಡಾಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ರವಿವರ್ಮರು ತಂಗಿದ್ದ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ‘ನನ್ನ ಅನವೆಚ್ಚಿತ್ತಿರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ವರ್ಮಾಜಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ‘ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅತ್ಯಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡಲು ಬಿಡದೆ ಕಾವಲು ಕಾಯ್ದರು. ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆಗೆ ರತ್ನಗಂಭಿ ಹಾಸಿದರು. ತಿನ್ನಲಾರದಮ್ಮ ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯ ರಾಜೀವಚಾರ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಕಲಾದಿಸಿದೆ’ ಎಂದರು ರವಿವರ್ಮ ನಸುನಗುತ್ತಾ! ಮತ್ತೆ ಅವರೇ ಹೇಳಿದರು ‘ನಾನು

ಬರೋಡಾಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಿವೆನ್ನು ಬಾಲಕರು. ಈಗ ಪ್ರಬುಧ ಯುವಕರಾಗಿರುವಿರಿ. ಈ ರೇಷ್ಟೆ ಪರಾನ್, ಗುಜರಾತಿ, ಪಗಡಿ, (ತಲೆಯ ದಿರಿಸು) ರಜಪೂತರ ಚಡಾವು, ಮುಕ್ಕಿನಹಾರ ಇವಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜ ಪದವಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಉದಕಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತಾವು ಹೀಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡರಲ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಸಾಧಾರಣ ಉದುಕಿನನ್ನಿದ್ದಿರಿ.’

‘ಹೌದು, ಪರಮಾಜಿ, ನನಗೆ ಈ ರಾಜ ಪ್ರೇರಾಕಿನ ಬಂಧನ ಬಂದು ಹೋರೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಲಡ್ಡೆವಿಲಾಸ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನೇಡುವಿರಂತೆ’ ಎನ್ನತ್ತು ಅರಮನೆ ಹೇಳಿಸಲು ಕರೆದೊಯ್ದು. ದಿವಾನ್ ಮಾಧವರಾಯರಿಲ್ಲದ ಶಾಸ್ತ್ರ